

– Katolikkene var USAs muslimer

Den europeiske debatten om islam ligner den amerikanske debatten om irske katolikker på begynnelsen av 1900-tallet, sier religionssosiologen José Casanova.

– Diskursen og debatten var den samme. I dag er ingen redde for religionen som hyller den store imam i Vatikanet, sier Casanova i et intervju i Fri Tanke.

Casanova er en av verdens ledende religionssosiologer og forfatter av klassikeren [Public religions in a Modern World](#) (1994).

Under et [besøk](#) i Norge forleden, påpekte han at man i Vesten ofte har ment at at sekularisme vil være en naturlig følge av modernisering og industrialisme, men at dette har vist seg ikke å stemme.

Fri Tanke har en fin oppsummering av Casanovas foredrag.

Casanova sammenligner kontroversene rundt islam i Europa med debatten om irsk katolisisme i USA på tidlig 1900-tall. Polarisering, frykt og fremmedgjøring – for 100 år siden representerte katolikkene amerikanernes muslimer; «De Andre». I dag skremmes ingen av religionen som hyller den store imam i Vatikanet.

I USA er religion et produkt av deres modernisme, ikke et restprodukt, som det i stor grad kan kalles i Europa. I de fleste moderne, europeiske land er et sekulært livssyn, og sekulær livsstil, normalen, mens det i USA kreves en innsats å ikke være registrert i, eller assosiert med en konkret kirke og religiøs retning.

Begrepet «sekulært» er for snevert, da grensene mellom religiøs og sekulær har gått i oppløsning. Sekularisme er ikke noe så enkelt som det som blir igjen etter at religion forsvinner, men unike transformasjoner som tar form idet religion gradvis svinner hen, helt avhengig av nasjonale forskjeller. Siden 60-tallet, da Østens mystisisme og religiøse retninger eksploderte i deler av Europa, har europeeres livssyn blitt stadig mer fragmenterte. Stadig flere hevder å føle at det finnes noe ullent og uforklarlig «større» enn seg selv. [...]

Det er vanskelig å måle akkurat hvor religiøse noen er, da grensene er grå. Og her møter vi igjen nødvendigheten av å utvide vår forståelse av personlig frihet, som til å gjelde religionsfrihet. Frihet fra, og frihet til å tro.

Les hele intervjuet med Casanova [her](#).